

Folketingets Finansudvalg
Christiansborg

17. oktober 2017

Svar på Finansudvalgets spørgsmål nr. 604 (Alm. del) af 20. september 2017 stillet efter ønske fra Pelle Dragsted (EL)

Spørgsmål

Hvem tog i 2014 beslutningen om at ændringer i uddannelsestilbøjeligheden fremover skulle give anledning til ændrede skøn for arbejdsudbud, produktivitet og velstand? Embedsværket eller ministeren/regeringen?

Svar

I Danmark er det embedsværket, der foretager skøn og udfører konsekvensberegninger, herunder for samfundsøkonomiske effekter af den økonomiske politik. Det bidrager til at sikre, at beregningerne foretages på et fagligt grundlag og er konsistente over tid, uanset hvem, der sidder i regering. Derudover kan beregningerne selvsagt opdateres, når der kommer ny viden og bedre metoder.

Når der foreligger faglige skøn for adfærdseffekter af den økonomiske politik er det imidlertid en politisk beslutning, om og hvordan afledte effekter på de offentlige finanser skal disponeres – herunder om de fx skal disponeres som led i en given politisk aftale eller indgå i den generelle samfundsøkonomiske fremskrivning, som blandt andet bestemmer råderummet inden for planlægningshorisonten. Skønnede effekter indgår altid i de mellemfristede fremskrivninger.

Finansministeriet indregnede første gang effekter på beskæftigelsen af øget uddannelsestilbøjelighed i forbindelse med *Velfærdsaftalen* fra 2006. Der var under forhandlingerne blevet spurgt til, om Finansministeriet kunne foretage skøn for sådanne effekter. Finansministeriet vurderede, at der var fagligt grundlag for sådanne effekter og udarbejdede skøn for disse. Beskæftigelseseffekter af øget uddannelsestilbøjelighed har således været indregnet i samtlige mellemfristede fremskrivninger siden *Velfærdsaftalen* 2006. Den anvendte metode frem til justeringerne i *Finansredegørelse 2014* er bl.a. beskrevet i Kapitel 6 i *Reformpakken 2020* (Finansministeriet 2011).

I *Finansredegørelsen 2014* blev der på baggrund af empiriske analyser estimeret et gennemslag af uddannelse på produktiviteten (målt som virkningen på timelønnen), jf. Kapitel 6 i *Finansredegørelse 2014* (Finansministeriet 2014). Baggrunden var blandt andet, at der i det daværende regeringsgrundlag havde været et politisk ønske om at få udviklet metoder til at vurdere, om muligt, hvordan forskellige of-

fentlige udgifter påvirker den økonomiske udvikling og vækst på længere sigt. I forbindelse med den daværende regerings uddannelsesmålsætninger og fremlæggelsen af nye vækstmålsætninger i *Vækstplan DK, 2013* blev der således spurgt til, om det var muligt at vurdere virkningerne af øget uddannelsestilbøjelighed på produktivitet og vækst på længere sigt. Finansministeriet vurderede, at der var fagligt grundlag for at indregne effekter af øget uddannelsestilbøjelighed også på produktivitet og BNP på længere sigt. Skønnene er ligesom de bagvedliggende analyser foretaget af Finansministeriets embedsværk. I samme ombæring foretog embedsværket en justering af beregningerne af effekten af ændret uddannelsestilbøjelighed på arbejdsudbuddet, således at denne blev udvidet til også at omfatte ledighedsgrad og gennemsnitlig arbejdstid, *jf. Finansredegørelsen 2014*.

Finansministeriets regneprincipper følger et overordnet princip om, at der skal udarbejdes så retvisende og dækkende skøn som muligt for, hvordan økonomisk-politiske tiltag påvirker de offentlige finanser og samfundsøkonomien i øvrigt. Finansministeriet inddrager i den forbindelse løbende ny empiri i arbejdet med at fremskrive dansk økonomi og i arbejdet med at vurdere effekter af politiske tiltag. Vurderingen af, at der er fagligt grundlag for at indregne afledte effekter af ændringer i uddannelsestilbøjeligheden på arbejdsudbud og produktivitet, er et eksempel herpå.

Med venlig hilsen

Kristian Jensen
Finansminister